

॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ इतिशल्यपर्वः ॥ भारतम् ॥

सोद्यसर्वान्रणेयोधान्निहनिष्यामिमाधव ॥ क्षत्रियेषु हतेष्वशुन्ये च शिविरेकते ॥ ४६ ॥ वधाय चात्मनोस्माभिः संयुगं रोचयिष्यति ॥ तदंतं हि भवैर्हरमनु
मानेन माधव ॥ ४७ ॥ एवं पश्यामि वार्ष्णेयं चिंतयन् यज्ञया स्वया ॥ विदुरस्य च वाक्येन चेष्टया च दुरात्मनः ॥ ४८ ॥ तस्माद्याहि च मूवीरया वद्धन्मिशितैः शरैः ॥
दुर्योधनं महाबाहो वाहिनीं चास्य संयुगे ॥ ४९ ॥ क्षेममद्य करिष्यामि धर्मराजस्य माधव ॥ हवैतद्दुर्बलं सैन्यं धार्तराष्ट्रस्य पश्यतः ॥ ५० ॥ संजय उवाच अ
भीषहस्तो दाशार्हस्तथोक्तः सव्यसाचिना ॥ तद्बलौघमभिन्नाणामभीतः प्राविशद्बलात् ॥ ५१ ॥ कुंठस्वङ्गशरैर्घोरैश्च शक्तिं कटकसंकुलं ॥ गदापरिघपंथानं रथनाग
महाद्रुमं ॥ ५२ ॥ हयपत्तिलताकीर्णं गहमानो महायशः ॥ व्यचरत्तत्र गोविंदो रथेनातिपताकिना ॥ ५३ ॥ ते हयाः पांडुराराजन्वहंतोर्जुनमाहवे ॥ दिक्षु सर्वा
स्वदृश्यं तं दाशार्हं प्रचोदिताः ॥ ५४ ॥ ततः प्रायाद्रथेनाजौ सव्यसाची परंतपः ॥ किरनशरशतां स्तीक्ष्णान्वारिधारा घनो यथा ॥ ५५ ॥ प्रादुरासीन्महानशब्दः
शराणां नतपर्वणां ॥ द्रुषुभिश्छाद्यमानानां समरे सव्यसाचिना ॥ ५६ ॥ असज्जंतस्तनुत्रेषु शरैर्घाः प्रापत न भुवि ॥ इंद्राशनि समस्पर्शा गांढीव प्रेषिताः शराः ॥
॥ ५७ ॥ नरान्नागान्समाहत्य हयांश्चापि विशंपते ॥ अपतंत रणे बाणाः पतंगा इव घोषिणः ॥ ५८ ॥ आसीत्सर्वमवच्छन्नं गांढीव प्रेषितैः शरैः ॥ न प्राज्ञायंत सम
रे दिशो वा प्रदिशोपि वा ॥ ५९ ॥ सर्वमासीज्जगत्पूर्णं पार्थनामां कितैः शरैः ॥ रुक्मपुंखैस्तैलधौतैः कर्मारपरिमार्जितैः ॥ ६० ॥ ते दत्तमानाः पार्थनपावकेनेव कुं
जराः ॥ पार्थनप्राजद्गुर्घोरावध्यमानाः शितैः शरैः ॥ ६१ ॥ शरचापधरः पार्थः प्रज्वलन्निव भास्करः ॥ ददाह समरे यो धाक्क्षमग्निरिव ज्वलन् ॥ ६२ ॥ यथाव
नतिव न पैर्विस्तृष्टः कक्षं देहं लक्ष्मण गतिः सुघोषः ॥ भूरिद्रुमं शुष्कलतावितानं भृशं समृद्धोज्ज्वलनः प्रतापी ॥ ६३ ॥ एवं स नाराचगणप्रतापी शराचिंरुच्चावचति
ग्मतेजाः ॥ ददाहसर्वांतवपुत्रसेनाममृष्यमाणस्तस्मात्तस्वी ॥ ६४ ॥ तस्येषवः प्राणहराः सुमुक्तानां सज्जन्वैवर्मसुरुक्मपुंखाः ॥ न च द्वितीयं प्रमुमोच बाणं नरे
हये वापरमद्विपे वा ॥ ६५ ॥ अनेकरूपाकृतिभिर्हि बाणैर्महारथानीकमनुप्रविश्य ॥ स एव एकस्तव पुत्रस्य सेनां जघान दैत्यानि वज्रपाणिः ॥ ६६ ॥ इति श्री
महाभारतेशल्यपर्वणि संकुलयुद्धे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ संजय उवाच पश्यतां यतमानानां शराणामनिव
र्तिनां ॥ संकल्पमकरोन्मोघं गांढीवेन धनं जयः ॥ १ ॥

चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ ६७ ॥ पश्यतामिति ॥ १ ॥